



# Szezonos animékről röviden

írta: Catrin, Hirota

A következő oldalakon fangirl és fanboy szemmel mutatunk be pár animét az őszi szezonból. Röviden véleményezzük, kritizáljuk az általunk nézett sorozatokat, így megtudhatjátok, nekünk mi tetszett vagy épp mi nem.



## Catrin véleményei

Nagyon szenvedőre sikerült számomra ez az őszi szezon, amit sajnos a véleményeim minimalitása is prezentál. Alig van olyan cím, ami különösebben érdekelne vagy tetszene, olyan meg pláne nincs, amit hétről-hétre várnék. Mennyivel jobb ilyenkor a régi címeket pótolni vagy a kedvenceket újránézni. Ajánlom például a rajongók figyelmébe a *Yuri on Ice-t* (*AniMagazin* 35.), ami tavaly pont ilyenkor futott, így remek alkalom hétről-hétre nosztalgizálni a részeivel (ha valamit várok minden héten, akkor az ez).

Továbbá, hogy ne legyen totálisan lehangoló a szezonos címek tálalása, írok a nyáron futott *Made in Abyss*ről is, ami az év egyik legjobban sikerült sorozata lett. A nyári vélemények közül kimaradt, mert szezon végén kerítettem rá sort, így ismeretelő helyett most itt mennék bele kicsit a részleteibe.

Az említettekén kívül két short animét is követek. Ezekről csak annyit, hogy az *Omiai*t kerüljék a jousei kedvelők, a *Chicchai-sant* pedig a BL kedvelők, mert semmi közük a bereklámozott zsánerekhez (bár lehet egyszerűbb lenne, ha annyit mondanék: mindenki kerülje ezeket). Illetve követem még a *Fét/Apokriptát*, amittől olyan szinten szenvedek, hogy nem kívánom kifejtteni.

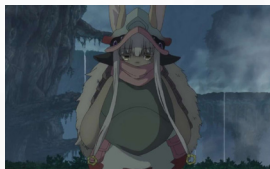
## Made in Abyss

Különleges atmoszféra, jól és természetesen adagolt feszültség, emlékezetes pillanatok jellemzik az Abyss-t. A kis sziget elképesztően nagy mélységének feltárására némi világ és karakter bemutatás után egy kislány, Riko vállalkozik, hogy édesanyja nyomdokaiba léphessen és találkozhasson vele. Szerencsére vele tart egy robotfiú, Regu is, aki kicsit sem veszélytelen kalandban próbál vigyázni rá.

Nem is részletezném tovább az Abyss titkait, a folyamatosan árnyalódó rejtélyt és nehézségeket, amiken az utazók keresztül mennek, inkább nézzük a benyomáso-



kat. A karakterdízájn senkit se rettentse el, ez nem egy új kodomo kaland-sorozat, hanem egy sötét, misztikus, olykor-olykor pszichológiai és drámai fantasy. A gyerekkarakterek pedig pontosan arra a hatásra játszanak rá, hogy a nézőben plusz feszültséget keltsenek, amiért ilyen fiatalon kell kínokat kiállniuk. Sokaknak lehet így az anime provokatív, megrázó, esetleg megható. Mondjuk mivel én már túl sok spoilerével találkoztam a megtekintése előtt, tudtam, mire számíthatok, így viszont a meglepetések és sokkhatás elmaradt minden hatásvadászatánál. Amiről meg kell hagyni, a remek rendezése miatt teljesen jól felépítettre és illeszkedően naturalisztikusra sikerült. Ez mindenképp a cucc pozítívuma az izgalmas világán, gyönyörű látványán és zenéjén túl. Negatív lehet viszont sokaknál az estetli poénkodás, ami annyira nem is poénkodás... nálam sikeresen beleolvadt az atmoszférába (hogy aztán újra ki-zökkentsen, ajjaj), de túlhasználták és erőltették, mint eszközt. Nanachi, a nyűszerű lény és története érdekesebbre sikerült,



mint vártam. Viszont úgy éreztem a felvázolt és végül beteljesült kegyetlenkedése Rikóék eddigi szerencséjét ellensúlyozta. Persze bizonyos szempontból a lány sem úszta meg ép bőrrel az eddigi kalandokat, de bevállalósabb, drasztikusabb következmények is kerekedhetek volna a adott jelenetből.

A sorozat legnagyobb negatívuma, hogy a manga még fut, így a sztori teljesen félbe lett vágva, és csak reménykedhetünk a mielőbbi folytatásban. Nálam nem lett az év animéje, de mindenképp a jobb és emlékezetesebbek közé került. Beszippantó mélység ide vagy oda, ez így még kevés.

## Animegataris

Erről tudni kell, hogy nem volt a te-veim között, és még csak most kezdtem beérni az eddigi részeket, de Hirota szavai a genshikenes párhuzamokról lelkessé tettek. Egyszerűen szeretem az animésekről, otakuról szóló cuccokat, ha azok ténylegesen a fandomról és a fanok hétköznapi animés hülyeségeiről szólnak.



A helyenként időtlenül megváltoztatott anime címes utalásokon kívül remekül működik ez a része a dolognak, itt is magunkra ismerhetünk a karakterek viselkedésében, beszédjében. A kórtésért viszont nem vagyok oda: ez a túl színes, tucat moe sulis karakterdizájn, az a beszélő macska, az a csettintésre érzékeny komornyik... Persze valahol ez is reflektálás, de nálam inkább gagyibbá, gyerekesebbé teszi azt a slice of life érzést, amit vártam. Viszont az anime nézős, véleményező, klubos, conos stb. témáik annyira mókások, hogy kikapcsolnak, megnevettetnek. Kár, hogy ilyen kettős érzést kelt, de lehet a szezon végére ebbe belerázódom.



## Inuyashiki

Érdekelt, milyen lehet a Gantz alkotójának egy másik, befejezéssel rendelkező animéjét megnézni, a MAPPA tálalás pedig csak vonzóbbá tette. Végül semleges viszonyban lettünk: elég gyenge, amit cselekményként, akcióként, morális dilemmaként nyújt a cucc, de elnézegetem. Valahol tetszik az a kettősség, amivel próbálkozik, főként ha az öreg főhőst nézzük. De az egész csak a minél betegebb és logikátlanabb hatásvadászatra megy rá, így pedig nem sok értelme van. A pszicho gyerek se több egy pszicho gyereknél... Lehetne ennél sokkal árnyaltabb is a cucc, helyette



viszont nézhetjük a kegyetlenkedést, és az öreg bénázós CG-jét, ami vagy mókás vagy fárszt, és ennyi. A CG amúgy először nem volt vésses, azóta viszont részről-részre rosszabb. Az opening kreatív, kedvelem.

## Just Because!

Uhh, túl random, túl érdektelen. Mostanság szeretek szezonban sulis barátkozás, romantikázós cuccokat nézni (pl. *Orange*, *Nijiro Days*, *Tsuki ga Kirei*, *Tsurezure Children*, *Konbini Kareshi*), de az utóbbi termékekből valahogy ez a leggyengébb. Pedig original, bármit ki lehetett volna belőle hozni. Magát a „középsuliból kirepülünk és elválunk” témát hiába lengették be, valahogy annyira visszafogottak és unalmasak a karakterek, hogy nem működik sem drámaként, sem slice of life-ként a cucc. Inkább a romantikára próbál építeni, több párlétezőséggel, akik eddig szelvedgetnek, de már kezd alakulni a dolog. Mindenesetre hasonlóan a Konbinihez ez az esetlen romantika sem



fogja javítani a cucc gagyiságát, főleg ilyen Tsuki ga Kirei kukiságok mellett.

## Hoozuki no Reitetsu 2



Teljesen hozza az első évad hangulatát, azt a kreatív fekete humort, ötvözve a japán folklórral. Szóval kellemes kikapcsolódás, bár kissé hangulat és éberség függő, ugyanis nem minden epizód sikerül kellően mókásra. Továbbá az sem biztos, hogy nekünk, nyugati nézőknek minden japánkodása átjön... Az OP és az ED megint telitalálat, a karakterek kedvelhetőek, a megvalósítás mesésen hangulatos. Nem üök le a kellő lelkesedéssel elé, de végül a képernyőhöz szegez.

## Kino no Tabi új sorozat

Más alkotók, más Kino élményt nyújtanak. Hanyagabb, összecsapottabb, súlytalanabb és műanyag lett. De, valahogy mégis sikerül neki 1-2 pillanat, jelenet vagy rész erejéig az ismerős Kino filozófiát és atmoszférát belengetni.



Nosztalgikus, melankolikus, hatásos, csak kár, hogy gyengébb, mint elődje. Mindenestre ezek is Sigsawa történetei (még ha lesz is visszatérő), amiket nagyon szívesen fogadok. (Csak tudnám, mikor érkezik egyszer a *Meg to Seron* regényének adaptációja és az *Allison to Lillia* - *AniMagazin 31.* - ráadás/lezáró sztorija).



### Dragon Ball Super

És itt van a keresztm is... haha. Az univerzum-viadalon jelenleg Goku OMFG szintje hozott némi „újdonságot” és nosztalgikus kakkooi faktort (hála egy-két közeli, jól kidolgozott artnak). Továbbá fejlődget-

nek a saiyajin csajok is... Brolly-monsztává... és láthatjuk, ahogy a többiek néha benyögnek 1-2 félmondatot, és bekapnak 1-2 ütést. Ennyi. Valahol olvastam, hogy ez az arc tavaszig tart, utána még passz, mi lesz, de folytatják az fix. Ennél konkrétan nem szolgálhatok, mivel jelenleg nem fektetek annyi rajongást ebbe a cuccba.



Nah jó, kicsit hazudok: conon ugyanis megvettem a DBS mangát, az alap manga nosztalgizálásának nemrég értem a végére (még mindig imádom a Buu arc-ot!!!), és néha becsúszik 1-2 VegetaxBulma doujin is... De ez a sorozat lassan háttérzajnak sem lesz megfelelő, annyira onom. Megint.

**Szerk.:** 2017. november 16-án elhunyt Tsuru Hiromi, több retrokarakter, köztük Bulma hangja. :( Nyugodjék békében!

### Tervek a téli szezonra

- **Basilisk: Ouka Ninpouchou** - Az eredeti *Basilisk* (*AniMagazin 26.*) nagy kedvencem, így ennek is adok egy esélyt. Bár valószínűleg annak csupán egy olcsó,

újrahasznosított változata lesz...

- **Citrus** - Yuri művekkel kapcsolatban teljesen le vagyok maradva... Lehet nem ezzel a sorozattal kezdem el a pótlást, de nem feledek, hogy új cím érkezett a témában.

- **Fate/Extra: Shaft en' Kór** - A Francia, új végzet... azt hittem az Apo után elmegy a kedvem, de igazából várok egy kis vigasztalást a Shafttól... hátha. (Vajon fel fognak mutatni bármi újat ebben az agyonrágott koncepcióban?)

- **Itou Junji: Collection** - Csábitanak hírhedt Itou-san rémtörténetei. Reménykedem némi találó horrorhangulatban, maximum pofára esés lesz a vége.

- **Karakai Jouzu no Takagi-san** - Mókás cukiságnak tűnik, csak félek, hogy nem a stílusom, így még nem döntöttem el, hogy szezonban követem-e. Az sem csábít, hogy még fut a mangája, viszont beleillene a sulis-romantikus anime vonalom folytatásába.

- **Koi wa Ameagari no Yoi ni** - Romanitikus seinen manga adaptáció a noitamina blokkban? Nézem. A látvány és a sztori is vonzó.

- **Kokkoku** - Ennek a sztorija és pszichológiai témája se hangzik rosszul a megállt világ koncepcióban. Lehet ezt későbbre hagynom... sajnos könnyen válhat az Inuyashikihez hasonló, értelmetlen kegyetlenkedéssé.

- **Sanrio Danshi** - Sanrio (Hello Kitty és társai) rajongó sulis bishik? Istenem...

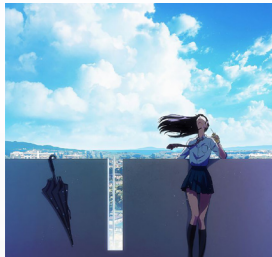
Lehet, a móka kedvéért belenézek, de úgy érzem nagyon gyengécske lesz.

- **Takunomi** - Huszonéves nők együtt laknak és piálnak. Igen. Gondolom ez short anime lesz (egyre több vedelés és kajálás érkezik ezekből).

- **Touken Ranbu: Hanamaru 2** - Uhh, ha már anno belevágtam, még nem szeretném itt feladni...

- **Violet Evergarden** - A sztori nem fogott meg különösebben, de a trailert látva elég vonzó a légkör, hát még a szépségség KyoAni látvány. Ezúttal egy light novelt adaptálnak, és felnőtt karaktereket kapunk.

- **Yuru Camp** - Nagy kedvencem a *Yama no Susume* (*AniMagazin 34.*) kirándulós anime, kíváncsi vagyok, a kempinges lányoknak mennyire sikerül azt a színvonalat megközelíteni (bár a dizájnjukért eddig nem vagyok oda).





## Hirotaaka véleményei

### Animegataris

Egy anime az otakuráról, egy anime az animefanságról. Kinek mi jut erről eszébe? Hát persze, hogy az abszolút klasszikus *Genshiken*. Nos, az *Animegataris* a nyomdokaiba lép, ami többé-kevésbé sikerül is, bár a *Genshiken*hez képest néha elrugaszkodik a valóságtól, de csak animésen és vicces határokon belül.

Minoa új barátjával, Arisuval animeklubot alapít, amihez otaku társakat is talál, így olyan vitákba kezdek mint például, hogy az anime vagy az alapjául szolgáló manga/regény sikerült-e jobban. Esetleg, miért érdemes egy sorozatot a harmadik rész után is tovább nézni, de arra is animékkel példálózunk, hogyan vegyék észre, ha valaki érdeklődik irántuk...

És még sorolhatnám a felmerülő témákat, amik egész érdekesek, de mindig csak

a felszínt kapargatják és hamar lezárásra kerülnek. Viszont így nagyon sok minden elő jön a hobbival kapcsolatban, vagy beszélgetés vagy cselekmény-elem szintjén.

Az elmúlt részekben tetszett, ahogy bemutatják az otakuság alapjait, mivel Minoa nem animés, így meg van is értelme néhány alaplodlog elmagyarázásának. A látogatás Akibába és a Comiketre nagyon jó kis részek volt. Sajnos azonban a diáktanács mániája a klub bezárásával kapcsolatban (mert az animeklub nem csinál értelmes dolgot) túlhúzott lett, pedig elsőre nem tűnt vészesnek. Igazán felhagyhatnának már a klub csesztetésével, bár katalizálja a sráccokat. A hatodik rész különösen tetszett, hogy olyan helyekre utaztak, amik megjelentek animékben, minden rajongó szeretne ilyet.

Karakterekben nagyon sablonos a cucc, azonkívül, hogy otakuk teljesen tucati jellemek. Bár rajongó-szinten van egyé-



niségük, valaki a light noveleket kedveli, valaki a shounen fightot.

A grafika korrekt, semmi extra, hozzá amit kell, a környezet szép, az animáció normális és még nem vészett a minőségéből.

Ha Minoát teszem a középpontba, akkor láthatjuk, hogyan lesz valakiből animefan, persze a sorozat egyszerű, szórakoztató módján.

Az *Animegataris* nézésekor külön öröm, hogy animés vagy, és ha épp lejtemnetben van a rajongásod, akkor ez visszahozza.



persze egy japán középsulis diák áll a középpontban, de azért még tegyünk hozzá egy zakkant nagy csöcsű csajt is a francia forradalomból.

A párbeszédetek teljesen jelentéktelenek, unalmas rébuszok monológjai. A karakterek, akik ezeket mondják, legalább ilyen érdekesek. A grafika sincs a toppon, elég részletszegény, az animáció is szaggat olykor. Már három rész alatt sikerült elérnie, hogy unjam és ez azóta sem változott. Persze néha kapunk egy harcot, hogy ne csak pofázásról szóljon az anime, de más haszna nincs.

### Dies Irae

Ez az anime ROSSZ. Tökéletes és sokadik bizonyítéka annak, hogy lehet egy halom (itt európai) cuccot egybepakolni, és egy teljesen értelmetlen zagyvaságot összehozni belőle. A történetből alig derült ki valami azonkívül, hogy 2. vh-s németek okkult mániája visszacsap a jelenkorra, és





Ilyenkor látszik, hogy hiába tapasztalt a rendező, ha az alapmű nem ér semmit. Hiszen Kudou Susumu rendezte a 4. GITS Arise filmet, a K-t, a Magic Kaitót vagy a Mardock Scramble-t. A címválasztás is érdekes, a Dies Irae, egy egyházi ének a 13. századból, és bár valószínűleg a szövege/jelentése (Isten haragjának napja) ihlette az alkotót, sok hasonlóságot nem találtam eddig. A spórolás meg olyan mértékű, hogy endinget nem is rajzoltak.

### Hoozuki no Reitetsu 2

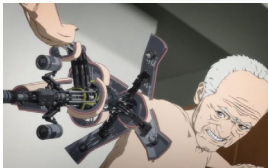
A Hoozukiban nem csalódtam, a második évad is ugyanolyan szórakoztató, mint az első. Mivel története nagyon nincs, így erről nem tudok mit mondani, az egyes epizódok szórakoztatóak. Van ugyan laposabb rész, de azok a tárgyú pofák mindig megmosolyogtatnak. Hihetetlen mennyi folklór elemet pakoltak bele egyébként ebbe a sorozatba, ezért is olyan népszerű Japánban. Maga Enma is egy ilyen elem, de ott van Momotaro vagy Amaterasu is.



Akik kevésbé vannak tisztában velük, azoknál értelemszerűen vesztik értékéből a sorozat, de aki ismeri a karakterek hátterét, annak vicces. A grafika nagyon szép, bár itt sok helyszín nincs, ellenben azok nagyon díszesek, részletesek. Bár a szinkroncsapat megmaradt, más viszont lecserélődött. A Wit átadta a projektet a Deennek, ilyen váltás gyakran megesik, más a rendező is, de ez nem okozott nagy veszteséget a sorozatnak. Egyszerűen feldob ez a cucc. Hoozuki minden részben megold valami gondot, ha már Enma nem képes rá, és persze teszi ezt a maga nyers módján.

### Inuyashiki

Eléggé kettős érzésem van ezzel a sorozattal kapcsolatban, bár inkább negatívra billen a mérleg. Lényegében arról szól, hogy kapunk két főszereplőt, egy fiatal és egy időset, akiből véletlenül ufőtechnológiával robotok lesznek (a kinézetük és a tudatuk megmarad), majd nézhetjük, mit kezdenek újdonsült erejükkel. Ami nagyon



jó az animében, hogy egy idősebb karaktert kapunk Ichiro személyében főszereplőnek, ez egészen egyedi, bár a családi drámája valahogy nem jött be. Továbbá érdekes még, ahogy Ichiro felfedezi, mire is képes és, hogy sokat bémázik. A gond, hogy még mindig bémázik.

Még azt is jókán találom, ahogy az anime bemutatja, hogyan lehet jóra és rosszra használni ezt a technológiát. Viszont ez túl fekete és fehér, egysíkú. Míg Ichiro másokon segít (mikor megtudja, hogy tud gyógyítani, bemegy a kórházba), addig Hiro pusztít vele. Ez az, ami nagyon nem tetszett: azért, hogy megtudja, emberemég, kiirt egy egész családot, utána meg



még egyet, plusz még a suliban is megöl pár diákot. Nyilván az érzelmek megnyilvánulása volt a célja, de utána több embert megölni még értelmetlenebb volt. A jakuzás rész teljesen lógott a levegőben, semmi magyarázatot nem kaptunk, miért szemelte ki a csajt a jakuza főnök. A Ganzt mangakájától nem várok finomkodást, de némi logikát igen.

A grafika nagyon szép, bár a CG egyre jobban kitűnik, pedig jó lett volna, ha megtartja a színvonalat, amit a MAPPÁtól elvártok. Az opening az, ami még nagyon kellemes, képileg egyedi.

Szumma vannak benne értelmes ötletek, de az egész üres és tartalmatlan.

### Kino no Tabi

Van egy olyan elvem, hogy az olyan címekhez, amik régen jók voltak, inkább ne nyúljanak. Féltő, hogy rossz lesz a vége. Nos a Kino sem lett olyan jó, mint elődje. A Lerche nem rossz stúdió, de valahogy nem kapták el a hangulatot.





Teljesen felesleges a CG betétek is (Kino leszáll a motorról az CG, más nem). Bár az író Sigsawa nyilván nagyon örül az új adaptációnak.

Kino ugye városról városra ("országrol országra") jár, amolyan Kis Herceg stílusban. A 2003-as változatban azt szerettem, hogy nagyon jól bemutatták az egyes országokat, néha elég volt pár kép, és tudtuk milyen az ország, milyenek az emberek, és egyből ájtött a hangulat. Itt ez nagyon foghíjas. Többnyire végigbeszéljük a részt, igaz a városról, de csak keveset látunk belőle, amit nagyon hiányolok. Az úszó város tetszett a legjobban ebből a szempontból.



Ami viszont még mindig jó a Kinóban, hogy remekül elgondolkodhatunk rajta, egy-egy ország miért olyan amilyen, és mindegyik hasonlít a miénkre valamiben (prezentál a miénkből valamit). A szolgálynos eset volt eddig a leggyengébb számomra.

Nem folytatás, nem előzmény, újrafeldolgozás lett a Kinóból, bár főként új történeteket kapunk, lesz a régiből is egy-egy epizód. Érthető egyébként az eltérő megvalósítási stílus, hiszen a teljesen készítő és seiyyu gárda is más.

## Mahoutsukai no Yome

Egyértelműen szezonkedvenc nálam. Elképesztően hangulatos, aranyos, kedves, szórakoztató. Bár van egy három részes előzmény OVA, nem szükséges a sorozathoz mivel jó pár évvel korábban játszódik annál. Annyanban hasznos, hogy megismerjük Chise tragikus gyerekkorát, és bevezet minket az anime világába.

A sorozat már a kamasz Chise életét mu-



tatja be, onnantól, hogy találkozik Eliással, aki lényegében megveszi őt egy árverésen. Elias tanítványává és arájává választja, megmutatja neki a varázsvilágot, utaznak különböző tájakon. Az anime nagyon szép, a tájak gyönyörűek, nem gyors a történetvezetés, inkább a hangulattal, hatásaival akar lenyűgözni, ami sikerül is. A Wit Studio remek munkát végzett, mondjuk szépeket szoktak gyártani, amit a Production I.G testvérstúdiójától el is várunk. Erre csak rátesz a zenei oldal is, Matsumoto Junichi remek munkát végzett, pedig első animés munkája. A zenék fantasztikusan sikerültek, fülbemászóak, az opening nagy kedvencem, mindig dúdoló. A karakterek is



szerethetőek, Eliásnak hiába van koponya-feje, nyugodt fazon, és a seiyyu hallgatni is nyugtató. Amúgy valahogy minden karakternek kómas feje van, Chisével az élen, de nem zavaró. Nincs benne bugyuta karakter, felesleges fanservice, bár Titania melle már-már annak számít. Nagyon kíváncsi vagyok, milyen helyszíneket járnak még be - a macskás szitu nagyon tetszett -, és hogy a fő cselekmény vajon meddig jut el, mivel még fut a manga.

## Ousama Game

Nem új keletű a "diákokat egymás ellen üsztő játékok" témája sem, ott az örök klasszikus Battle Royal vagy a Danganronpa, esetleg a Mirai Nikki, bár az kicsit csavart a koncepción.

Az Ousama Game sem különb. Kapunk egy osztályt, ahol megkezdődik ez a játék, a diákok pedig mailben kapják a napi feladatot. Először csak kisebb feladatok kerülnek elő, mint pl. a csókol meg ezt, tapizd le azt.





Ha nem teszed, büntetést kapsz, ami leg-többször halál, így aztán durvul a dolog. Az első rész jól nyitott, az osztály felét ki is nyírták, de aztán ellaposodott.

Az Ousama Game két ötkötetes manga, ami két játékot mutat be, egyedül a főhős, Nobuaki azonos. Az animében mindkét mangasorozatot feldolgozzák, párhuzamosan egymás mellett, ami nem is baj, csak a súlyozás el van tolvá. A folytatás van jelennek beállítva, az első manga pedig a múlt, viszont a múlt sokkal dominánsabb a jelennél... Míg előbbinél sok mindent megtudunk, addig a jelen játékról kevesebbet, a karakterek is háttérbe vannak szorítva. Így kb. minden résznél mondhatjuk, hogy haladjon már a sztori, a múltnál úgyis tudjuk, hogy mindenki meghalt, mivel Nobuaki elmondta. Szóval ez a koncepció nem tetszik. Ha egyensúlyban lenne, akkor nem lenne gáz. Szerencsére a legutóbbi rész javított a helyzeten.

A grafika egyébként nem nagy szám. Nincsenek benne hibák, hozza amit kell, de ennyi. A zene nem olyan rossz, az opening



és az ending is hallgatható. A karakterekben semmi érdekes nincs, csak annyira érdekesek, hogy várod, mikor ki és hogy hal meg. Pl. az egyik csaj totál értelmetlenül, mert a bünti kihirdetése előtt kiugrott az ablakon, pedig nem is kellett volna meghalnia... Most komolyan, normális? De az is előfordul, hogy a szereplőknek maguknak kell feladatot adni, és ahelyett, hogy olyat adnának, hogy vegyenek zsemlet a boltban, inkább bonyolítanak, és így is meghalnak. Szóval a legtöbb karakter nem is baj, ha meghal. Aki kedveli a témát, annak egyszer érdemes megnézni.

### Kicsit előrevetítve, ami érdekel a téli szezonból

**Basilisk: Ouka Ninpouchou** - az előzmény animét és a regényt is nagyon szerettem, kötelező nézni, remélem legalább olyan jó lesz.

**Fate/Extra: Last Encore** - mert Fate. Pont.

**Ito Junji Collection** - szeretem Ito



mangáit, az *Uzumaki* nagy kedvencem, és bár az nem lesz benne, remélem, hogy jó horror animét kapunk.

**Kokkoku** - egy érdekes, kicsit talán komolyabb seinen, teszek vele egy próbát.

**Uchuu yorimo Tooi Bashi** - lányok a Déli-sarkra by Madhouse, érdekes koncepció, kíváncsi vagyok rá.

**Violet Evergarden** - a KyoAni megint valami jó dolgot rak össze, majd meglátjuk.

**Yuru Camp** - túrázni szeretek, így egy ilyen anime kihagyhatatlan.

Nem mondom, hogy mindet nézni is fogom, ez majd időtől függ, de igyekszem minél többet. Amit nem sikerül, az megy a plan to listára.

